

Skaving i Ogna.

På gårdene Herredsvela, Hetland, Ueland og Øvrebø er det en del asp-raun og eiketrær. Trærne vokser vesentlig langs steigjerder omkring den dyrkede mark eller i steinrøiser på den. På disse gårder har en brukt skav til for, og på Øvrebø brukes det litt enda. Aspeskav ble holdt for det gjeveste. Eikeskav ga melken litt sterk smak, men det var mest fløte etter foring med eikeskavet. Mengden av skavet til hvert dyr var litt forskjellig, men en halv bønne-3-4 liter var vanlig. Til skaving bruktes kniv, en avkuttet lja eller en spesielt forarbeidet kniv. Hans Ueland hadde en slik. Han var også den som hadde mest skave-ved, og da han hadde få husfolk, leiet han skavefolk om vinteren. Skavet ble helst brukt bortetter våren, når høiet minket og især til å spe på med hvis høi fra utmarksslåtter ble brukt. Det var av ringere kvalitet. Det ble dengang brukt litet kraftfor på litt avsidesliggende bruk, og skavet ble regnet som erstatning for dette. For 30-40 år siden ble det slutt med skavingen på de fleste bruk i Ogna. Ungdommen hadde ingen interesse av å sitte med silkt arbeide om kveldene, og de gamle falt etterhvert bort.

Skavingen foregikk på den måten at en holdt kniven fast og så drog en kvisten over den. Var det større trøstammer en skulle skave av, ble disse først delt opp i passende lengde og tykkelse.

Gårdene Ueland og Øvrebø ligger opp mot Bjerkreim. De har tidligere ikke hatt veiforbindelse med omverden.

Herredsvela og Hetland ligger nærmere bygdens sentrum.

Alle bruk har omlag 40 dekar dyrket jord og store utmarksslåtter og beite.

Kornelius Kygärd.